

**BISDOM
ROTTERDAM**

Overweging bisschop Van den Hende

Lof op “Lourdesdag” bij ontvangst relieken H. Bernadette, HH. Laurentius en Elisabeth kathedraal, Rotterdam

11 april 2024

Broeders en zusters, wat geweldig dat u hier gekomen bent. Gisteren en eergisteren, vandaag en morgen mogen wij heel bijzonder onze kathedraal openstellen omdat we de relieken van de heilige Bernadette in ons midden hebben. En voor ons is Bernadette een bekende heilige geworden. Niet omdat ze zichzelf groot maakte, niet omdat ze zichzelf op de voorgrond plaatste. Maar omdat Maria haar heeft uitgekozen om aan haar te verschijnen. Kleine Bernadette werd ze genoemd. Ze kon nauwelijks lezen en schrijven. En zij mocht deze verschijningen ontvangen. We denken hierbij aan de woorden van Jezus die zegt: Ik dank U, Vader dat gij dit bekend hebt gemaakt allereerst aan de kleinen (cf. Matteüs 11, 25).

Klein van hart dat was Bernadette. Ze was iemand die in armoede opgroeide en op sommige dagen vroeg haar familie zich af: hebben we straks wel te eten? Het bijzondere aan dit gezin was dat ze ondanks de armoede een grote vreugde kenden. In de eerste plaats omdat ze met elkaar een hecht gezin vormden. Op de tweede plaats omdat ze terwijl ze zelf weinig hadden nog gastvrij gaven. Sommigen in hun omgeving schudden hun hoofd en zeiden: hoe kunnen zulke arme mensen ook nog weer van alles weggeven? Ze waren biddende mensen. En het is duidelijk dat Bernadette een biddende vrouw was die heel natuurlijk de aanwezigheid van God verstond als rustpunt, als troost en als toekomst.

Als we vandaag hier zijn mogen we aan Bernadette denken als iemand die zich klein maakt, klein van hart en ontvankelijk voor alles wat God haar te zeggen heeft. Op de één of andere manier was zij in haar eenvoud niet van haar stuk te brengen. Ze was met vriendinnen hout aan het sprokkelen. Er drijft altijd wel wat hout in de rivier en als je dat in bundels bindt kun je daarmee toch een kleine verdienste verwerven naast het schamele inkomen van haar familie. En als ze dan bij de grot komen waarlangs de rivier stroomt dan gebeurt haar dat ze iemand ziet. Ze ziet iemand die een mooie dame is, zo zegt Bernadette. Ze roept niet meteen: dat is Maria, die herken je uit duizenden. Nee, een mooie dame die haar aankijkt en die met grote liefde in haar gezelschap is.

Langzaam groeit het besef dat het Maria de moeder Gods is. Het is vooral de omgeving die haar dat zegt. De pastoor en later ook anderen. Het werd naar aanleiding van de gebeurtenissen en verhalen gaandeweg de verschijningen steeds drukker bij de grot en dat was voor velen ook weer een reden tot zorg. Wat is dit? Is dit niet een vorm van je wat inbeelden? De mooie dame. De vriendelijke dame. Die op een gegeven moment tegen Bernadette zegt: ik ben de onbevleete. Dat wil zeggen: ik ben zonder zonde ontvangen. En omdat Bernadette niet echt Frans sprak werden haar die woorden gezegd in het plaatselijke dialect aan de voet van de Pyreneeën. Bernadette had geen idee wat deze woorden betekenden. Maar als ze haar vroegen hoe heeft de dame tot je gesproken dan was ze heel geconcentreerd, maakte ze de gebaren en zei ze plechtig in haar dialect: ik ben de onbevleete. In de rapportages van haar ondervragingen staat dat ze toen ze dat voor de zoveelste keer moest toelichten in het gezelschap ook van de bisschop dat de bisschop de tranen over de wangen liepen. Omdat hij in de eenvoud van Bernadette de boodschap van Maria erkende en die van haar Zoon hoorde.

Vandaag zijn we samen met het heilig Sacrament in ons midden. Bernadette had een sterke band met de Heer. Ze was destijds zo blij dat ze uiteindelijk haar eerste heilige communie mocht doen. Haar hartsverlangen werd vervuld dat ze in de communie Jezus Christus mocht ontvangen. Vandaag zijn we in de kathedraal samen rond het heilig Sacrament en terwijl we Bernadette begroeten en haar reliek nabij weten, terwijl wij Maria bezingen als de eerste gelovige van het Nieuwe Testament, de moeder van de Heer, de moeder van de Kerk, richten Bernadette en Maria onze aandacht op Jezus zelf. Die gekomen is om te dienen in plaats van gediend te worden (Matteüs 20, 28). Die gekomen is om, zoals het evangelie zegt, niet te oordelen maar om te verlossen (Johannes 3, 17).

Mogen wij op aansporing van Maria die nooit andere dingen zegt dan de Heer in zijn evangelie, mogen wij op aansporing van Maria, zo helder en eenvoudig vertolkt door Bernadette, ook op onze beurt trouw zijn in het gebed, bid veel, trouw zijn aan Gods liefde door ons klein te maken en alles te verwachten van zijn barmhartigheid en vergeving te vragen voor onze zonden.

Wat schiet de wereld daarmee op, zeggen misschien criticasters of mensen die de moed verloren hebben. Maar wij weten dat in het hart van Bernadette, zoals in het hart van Maria, ook in ons hart steeds meer ruimte mag komen voor Jezus, Gods Zoon, die de liefde van de Heer is komen brengen in eigen persoon. Die gestorven is voor onze zonden, maar die verrezen is uit de dood.

Hoe meer harten zich geven aan die blijde boodschap, hoe meer harten zich openen in navolging van Maria en Bernadette, in die mate zal ook de liefde van Christus steeds meer heersen in onze wereld. Niet om te onderdrukken, maar om te bemoedigen. Niet om te oordelen, maar om zoveel mogelijk mensen in de liefde van God en zijn barmhartigheid in te sluiten. Amen.